

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/7/2017
Identifikačné číslo spisu:	9516100188
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9516100188.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému Y. V. a spol. pre zločin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave prejednal odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného Y. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. mája 2017, sp. zn. BB-4T/29/2016, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok u obžalovaného Y. V. v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný Y. V. rodený V., narodený XX. X. XXXX v K. G., trvale bytom W. U.. XXXX/X., S.

u z n á v a v i n n ý m,

že po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožnenou osobou, s úmyslom správcovi dane Colnému úradu Bratislava, Miletičova 42, 842 59 Bratislava (ďalej len „správca dane“) nezaplatiť priznanú spotrebnú daň z tabakových výrobkov za obchodnú spoločnosť E. A., s.r.o., F. 3, 811 01 Bratislava, IČO XX XXX XXX (ďalej len „E. A., s.r.o.“) za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2012 a aj vyhnúť sa postihu za jej nezaplatenie,

obžalovaný Y. V. ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. ktorá prevádzkovala daňový sklad na adrese Dukelských hrdinov č. 651, 901 01 Malacky, na základe povolenia na prevádzkovanie daňového skladu č. SK 52000700028 vydaného správcom dane, po tom ako v období od 5. decembra 2012 do 20. decembra 2012 dal prepraviť z Talianska na Slovensko do ním prevádzkovaného daňového skladu celkovo 99 200 000 ks nezdanených cigariet zn. Yesmoke a z neho ich aj v tom istom mesiaci z režimu pozastavenia dane podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov (ďalej len „zákon č. 106/2004 Z. z.“), uviedol predajom do režimu daňového voľného obehu čím spoločnosti E. A., s.r.o., ako osobe povinnej platiť daň podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov podľa §

11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo výške 9 096 640 € splatná najneskôr 25. januára 2013 podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona,

s cieľom zbaviť sa právnej zodpovednosti ako jediného spoločníka a konateľa spoločnosti E. A., s.r.o. vyhotovil fiktívne rozhodnutie s názvom „Rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti E. A., s.r.o. vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia“, ktorým rozhodol o odvolaní doterajšieho konateľa spoločnosti „Y. V.“ s tým, že k zániku funkcie dochádza dňom 19. decembra 2012, a zároveň rozhodol o vymenovaní nového konateľa spoločnosti „Q. S.“ s uvedením dátumu jeho narodenia, rodného čísla a miestom bydliska s tým, že k vzniku funkcie u neho dochádza 19. decembra 2012, ďalej vyhotovil fiktívnu zmluvu s názvom „Zmluva o prevode obchodného podielu“ z 19. decembra 2012 uzavretú medzi prevodcom Y. V. a nadobúdateľom Q. S., ktorou rozdelil imanie spoločnosti E. A., s.r.o. na dve časti - jednu časť o veľkosti 4 426 € a druhú časť o veľkosti 2 213 €, ktorou previedol časť obchodného podielu 2 213 € na nadobúdateľa, zároveň vyhotovil ďalšie fiktívne rozhodnutia súvisiace so zmenou konateľa spoločnosti E. A., s.r.o., a to „Vyhlásenie nadobúdateľa obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. Q. S.“ s obsahom, že ako nový nadobúdateľ obchodného podielu o veľkosti 2 213 € od prevodcu Y. V. vyhlasuje, že nemá povinnosť doložiť súhlas správcu dane k prevodu tohto obchodného podielu, datované dňom jeho vyhotovenia 3. decembra 2012, ďalej vyhotovil „Splnomocnenie Q. S.“ s obsahom, že ako konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. splnomocňuje Y. V., aby v daňovom sklade v Malackách prijal a vyskladnil tovar od spoločnosti YESMOKE TOBACCO s.p.a., Via S. Giusto 5 A/B, 100 36 Settimo Torinese, Italy, P. Iva: 09159800011, a to v množstve 5 002 500 krabíc v období od 3. decembra 2012 do 14. decembra 2012, datované dňom vyhotovenia 3. decembra 2012, „Plnú moc spoločnosti E. A., s.r.o., konajúcej prostredníctvom Q. S. pre spoločnosť BPP Legal - advokátska kancelária, s.r.o. Galanta“ na zastupovanie spoločnosti E. A., s.r.o. pred obchodným registrom, obvodným úradom a daňovým úradom, datovanú dňom jej vyhotovenia 3. decembra 2012 „Návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti E. A., s.r.o. do obchodného registra“, datovaný dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012, „Preberací protokol k Zmluve o prevode obchodného podielu“, datovaný dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012, potvrdzujúci, že Q. S. ako nový konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. od bývalého konateľa Y. V. prevzal dokumenty a veci uvedené v protokole, okrem iného aj finančnú hotovosť z pokladne vo výške 10 026 000 € a „Čestné vyhlásenie Q. S.“ ako nového konateľa spoločnosti E. A., s.r.o., s obsahom, že si je vedomý povinnosti zvýšiť zábezpeku na daň, že berie na vedomie zákonom dané povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 106/2004 Z. z. a tieto bude splňať, datované dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012,

za tým účelom sa obžalovaný Y. V. a doposiaľ nestotožnená osoba dostavili k overovaniu pravosti podpisov a pred pracovníkmi poverenými vykonávať osvedčovanie listín a podpisov na Mestskom úrade Kolárovo 3. decembra 2012 a na Mestskom úrade Dunajská Streda 19. decembra 2012 vedome predložili falošný občiansky preukaz č. W., ktorý znel na meno Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX, a ktorý mal byť vydaný Okresným riaditeľstvom PZ Galanta 23. mája 2005, hoci tento nikdy Okresným riaditeľstvom PZ Galanta vydaný nebol, pričom osoba Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bola od 22. januára 2010 zosnulá, a následne

obžalovaný Y. V. listom datovaným dňom vyhotovenia 19. decembra 2012 a doručeným správcovi dane 8. januára 2013 oznámil, že predal časť spoločnosti E. A., s.r.o., odstúpil z funkcie konateľa k 19. decembru 2012 a že novým konateľom od uvedeného dňa sa stal Q. S.,

následne v mene spoločnosti E. A., s.r.o. Y. V. podal 10. januára 2013 „Daňové priznanie k spotrebnej dani z tabakových výrobkov za mesiac december 2012“ datované dňom vyhotovenia 4. januára 2013, v ktorom deklaroval uvedenie 99 200 000 ks cigariet do daňového voľného obchodu s minimálnou sadzbou dane 91 € / 1 000 ks cigariet a z nej vypočítanú daňovú povinnosť vo výške 9 027 000 € s údajmi o jeho zhotoviteľovi a podpisom Q. S., a zároveň správcovi dane Y. V. doručil „Žiadosť o splátkový kalendár“ na daňový nedoplatok vo výške 9 024 200 € s dátumom jeho vyhotovenia 7. januára 2013, ktorú už mal vyhotoviť a aj podpísať nový konateľ spoločnosti Q. S., pričom 9. januára 2013 Y. V. z účtu spoločnosti E. A., s.r.o. vedený pod č. 14 243 150/5200 v OTP Banka Slovensko, a. s., Bratislava uhradil časť splatnej dane v sume 3 000 €, a

nezaplatením splatnej dane ukrátili štátny rozpočet Slovenskej republiky o sumu 9 093 640 €,

t e d a

spoločným konaním s inou osobou nezaplatil splatnú daň vo veľkom rozsahu a falšovanú listinu použil ako pravú,

č í m s p á c h a l

zločin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 278 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradzuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúceho vo výkone podnikateľskej činnosti a funkcie štatutárneho orgánu v obchodných spoločnostiach akéhokoľvek druhu vo výmere 8 (ôsmich) rokov.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky u obžalovanej G. V. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) rozsudkom z 11. mája 2017, sp. zn. BB-4T/29/2016, uznal obžalovaného Y. V. vinným zo zločinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

s úmyslom správcovi dane nezaplatiť priznanú spotrebnú daň z tabakových výrobkov za obchodnú spoločnosť E. A., s.r.o. za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2012 a aj vyhnúť sa postihu za jej nezaplatenie,

ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. ktorá prevádzkovala daňový sklad na adrese Dukelských hrdinov č. 651, 901 01 Malacky, na základe povolenia na prevádzkovanie daňového skladu č. SK 52000700028 vydaného správcom dane, po tom ako v období od 5. decembra 2012 do 20. decembra 2012 dal prepraviť z Talianska na Slovensko do ním prevádzkovaného daňového skladu celkovo 99 200 000 ks nezdanených cigariet zn. Yesmoke a z neho ich aj v tom istom mesiaci z režimu pozastavenia dane podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z., uviedol predajom do režimu daňového voľného obehu čím spoločnosti E. A., s.r.o., ako osobe povinnej platiť daň podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov

podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo výške 9 096 640 € splatná najneskôr 25. januára 2013 podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona,

s cieľom zbaviť sa právnej zodpovednosti ako jediného spoločníka a konateľa spoločnosti E. A., s.r.o. vyhotovil fiktívne rozhodnutie s názvom „Rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti E. A., s.r.o. vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia“, ktorým rozhodol o odvolaní doterajšieho konateľa spoločnosti „Y. V.“ s tým, že k zániku funkcie dochádza dňom 19. decembra 2012, a zároveň rozhodol o vymenovaní nového konateľa spoločnosti „Q. S.“ s uvedením dátumu jeho narodenia, rodného čísla a miestom bydliska s tým, že k vzniku funkcie u neho dochádza 19. decembra 2012, ďalej vyhotovil fiktívnu zmluvu s názvom „Zmluva o prevode obchodného podielu“ z 19. decembra 2012 uzavretú medzi prevodcom Y. V. a nadobúdateľom Q. S., ktorou rozdelil imanie spoločnosti E. A., s.r.o. na dve časti - jednu časť o veľkosti 4 426 € a druhú časť o veľkosti 2 213 €, ktorou previedol časť obchodného podielu 2 213 € na nadobúdateľa, zároveň vyhotovil ďalšie fiktívne rozhodnutia súvisiace so zmenou konateľa spoločnosti E. A., s.r.o., a to „Vyhlásenie nadobúdateľa obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. Q. S.“ s obsahom, že ako nový nadobúdateľ obchodného podielu o veľkosti 2 213 € od prevodcu Y. V. vyhlasuje, že nemá povinnosť doložiť súhlas správcu dane k prevodu tohto obchodného podielu, datované dňom jeho vyhotovenia 3. decembra 2012, ďalej vyhotovil „Splnomocnenie Q. S.“ s obsahom, že ako konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. splnomocňuje Y. V., aby v daňovom sklade v Malackách prijal a vyskladnil tovar od spoločnosti YESMOKE TOBACCO s.p.a., Via S. Giusto 5 A/B, 100 36 Settimo Torinese, Italy, P. Iva: 09159800011, a to v množstve 5 002 500 krabíc v období od 3. decembra 2012 do 14. decembra 2012, datované dňom vyhotovenia 3. decembra 2012, „Plnú moc spoločnosti E. A., s.r.o., konajúcej prostredníctvom Q. S. pre spoločnosť BPP Legal - advokátska kancelária, s.r.o. Galanta“ na zastupovanie spoločnosti E. A., s.r.o. pred obchodným registrom, obvodným úradom a daňovým úradom, datovanú dňom jej vyhotovenia 3. decembra 2012 „Návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti E. A., s.r.o. do obchodného registra“, datovaný dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012, „Preberací protokol k Zmluve o prevode obchodného podielu“, datovaný dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012, potvrdzujúci, že Q. S. ako nový konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. od bývalého konateľa Y. V. prevzal dokumenty a veci uvedené v protokole, okrem iného aj finančnú hotovosť z pokladne vo výške 10 026 000 € a „Čestné vyhlásenie Q. S.“ ako nového konateľa spoločnosti E. A., s.r.o., s obsahom, že si je vedomý povinnosti zvýšiť zábezpeku na daň, že berie na vedomie zákonom dané povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 106/2004 Z. z. a tieto bude splňať, datované dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012,

pri overovaní podpisov a totožnosti osoby vystupujúcej pod menom „Q. S.“ pred pracovníkmi poverenými vykonávať osvedčovanie listín a podpisov na listinách na Mestskom úrade Kolárovo 3. decembra 2012 a na Mestskom úrade Dunajská Streda 19. decembra 2012 na uvedených dokumentoch boli využité údaje z falošného občianskeho preukazu č. W., ktorý mal byť vydaný Okresným riaditeľstvom PZ Galanta 23. mája 2005 na meno „Q. S.“, hoci tento vydaný nikdy Okresným riaditeľstvom PZ Galanta nebol,

Y. V. listom datovaným dňom vyhotovenia 19. decembra 2012 a doručeným správcovi dane 8. januára 2013 oznámil, že predal časť spoločnosti E. A., s.r.o., odstúpil z funkcie konateľa k 19. decembru 2012 a že novým konateľom od uvedeného dňa sa stal Q. S.,

následne v mene spoločnosti E. A., s.r.o. Y. V. podal 10. januára 2013 „Daňové priznanie k spotrebnej dani z tabakových výrobkov za mesiac december 2012“ datované dňom vyhotovenia 4. januára 2013, v ktorom deklaroval uvedenie 99 200 000 ks cigariet do daňového voľného obchodu s minimálnou sadzbou dane 91 € / 1 000 ks cigariet a z nej vypočítanú daňovú povinnosť vo výške 9 027 000 € s údajmi o jeho zhotoviteľovi a podpisom Q. S., a zároveň správcovi dane Y. V. doručil „Žiadosť o splátkový kalendár“ na daňový nedoplatok vo výške 9 024 200 € s dátumom jeho vyhotovenia 7. januára 2013, ktorú už mal vyhotoviť a aj podpísať nový konateľ spoločnosti Q. S., pričom 9. januára 2013 Y. V. z účtu spoločnosti E. A., s.r.o. vedený pod č. XX XXX XXX/XXXX R. O. W., a. s., Bratislava uhradil časť splatnej dane v sume 3 000 €, nezaplatením splatnej dane ukrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky o sumu 9 093 640 €.

Za to špecializovaný súd obžalovaného Y. V. odsúdil podľa § 278 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmich) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti - výkonu podnikateľskej činnosti alebo výkonu funkcie štatutárneho orgánu v obchodných spoločnostiach akéhokoľvek druhu vo výmere 8 (ôsmich) rokov.

Naproti tomu, špecializovaný súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovanú G. V. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) zo 7. decembra 2016, pod sp. zn. VII/1 Gv 20/13/1000-98, pre zločin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode, s úmyslom správcovi dane nezaplatiť priznanú spotrebnú daň z tabakových výrobkov za obchodnú spoločnosť E. A., s.r.o. za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2012 a vyhnúť sa postihu za jej nezaplatenie,

obvinený Y. V. ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti E. A., s.r.o., prevádzkujúcej daňový sklad, po tom, čo v období od dňa 5. decembra 2012 do 20. decembra 2012 dal prepraviť z Talianska na Slovensko do ním prevádzkovaného daňového skladu v Malackách celkovo 99 200 000 ks nezdanených cigariet zn. Yesmoke a z neho ich aj v tom istom mesiaci z režimu pozastavenia dane podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z., uviedol predajom do režimu daňového voľného obehu, čím spoločnosti E. A., s.r.o., ako osobe povinnej platiť daň podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. vo výške 9 096 640 € splatná najneskôr 25. januára 2013 podľa § 13 ods. 2 zákona č. 106/2004 Z. z.,

s cieľom zbaviť sa právnej zodpovednosti konateľa obchodnej spoločnosti, vyhotovil fiktívne rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti E. A., s.r.o. vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia o odvolaní doterajšieho konateľa spoločnosti Y. V. a o vymenovaní jej nového konateľa Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX; fiktívnu zmluvu o prevode obchodného podielu medzi prevodcom Y. V. a nadobúdateľom Q. S., ktorou rozdelil imanie spoločnosti E. A., s.r.o. na dve časti, jednu časť o veľkosti 4 426 € a druhú časť o veľkosti 2 213 € a ktorou aj previedol časť obchodného podielu 2 213 € na nadobúdateľa; a ďalšie fiktívne dokumenty súvisiace so zmenou konateľa spoločnosti E. A., s.r.o. na osobu Q. S. ,

za tým účelom sa obvinený Y. V. a obvinená G. V. spoločne dostavili k overovaniu pravosti podpisov Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX a

3. decembra 2012 na Mestský úrad Kolárovo, kde obvinená G. V. pred pracovníčkou poverenou osvedčovaním listín a podpisov na listinách a obvineným Y. V. vlastnoručne opatrla podpisom „S.“ listiny:

- Vyhlásenie nadobúdateľa obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX, že ako nový nadobúdateľ obchodného podielu o veľkosti 2 213 € od prevodcu Y. V. vyhlasuje, že nemá povinnosť doložiť súhlas správcu dane k prevodu tohto obchodného podielu, datované dňom vyhotovenia 3. decembra 2012,

- Splnomocnenie Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX, že ako konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. splnomocňuje Y. V., aby v sklade v Malackách prijal a vyskladnil tovar od spoločnosti YESMOKE TOBACCO s.p.a., Via S. Giusto 5 A/B, 100 36 Settimo Torinese, Italy, P. Iva: 09159800011, a to v množstve 5 002 500 krabíc v období od 3. decembra 2012 do 14. decembra 2012,

datované dňom vyhotovenia 3. decembra 2012,

- Plnú moc spoločnosti E. A., s.r.o., konajúcej prostredníctvom Q. S., nar. XX. E. XXXX, pre spoločnosť BPP Legal - advokátska kancelária, s.r.o., Galanta, na zastupovanie spoločnosti E. A., s.r.o. pred obchodným registrom, obvodným úradom a daňovým úradom, datovanú dňom jej vyhotovenia 3. decembra 2012

a podpisom „S.“ sa vlastnoručne podpísala aj do Osvedčovacej knihy podpisov mesta Kolárovo, na s. 19 k zápisom pod poradovými číslami 1643 až 1653, k menu Q. S., rod. č. XXXXXX/XXXX

dňa 19. decembra 2012 na Mestský úrad Dunajská Streda, kde obvinená G. V. pred pracovníčkou poverenou osvedčovaním listín a podpisov na listinách a obvineným Y. V. vlastnoručne opatřila podpisom „S.“ listiny:

- Zmluvu o prevode obchodného podielu medzi prevodcom Y. V. a nadobúdateľom Q. S. o rozdelení obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. na dve časti o veľkosti 4 426 € a 2 213 € a o prevode časti obchodného podielu 2 213 € na nadobúdateľa, datovanú dňom vyhotovenia 19. decembra 2012, pričom túto listinu tu podpísal aj obvinený Y. V.,

- Návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti E. A., s.r.o. do obchodného registra, datovaný dňom jeho vyhotovenia 19. decembra 2012, s údajmi o zmene konateľa Y. V. na Q. S.,

- Preberací protokol k zmluve o prevode obchodného podielu, potvrdzujúci, že Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX ako nový konateľ spoločnosti E. A., s.r.o. od bývalého konateľa Y. V. prevzal v protokole uvedené dokumenty a veci, najmä odoslané a došlé faktúry, knihy odoslaných a došlých faktúr, pokladňu a pokladničné knihy, registračnú pokladňu Euro 50 Cash výr. č. CBKP001969, finančnú hotovosť z pokladne vo výške 10 026 000 €, datovaný dňom vyhotovenia 19. decembra 2012,

- Čestné prehlásenie Q. S., bytom XX, S., r. č. XXXXXX/XXXX, číslo OP: W., že ako nový konateľ spoločnosti si je vedomý povinnosti zvýšiť zábezpeku na daň, že berie na vedomie zákonom dané povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 106/2004 Z. z. a tieto bude spĺňať, datované dňom vyhotovenia 19. decembra 2012,

a podpisom „S.“ sa vlastnoručne podpísala aj do Osvedčovacej knihy podpisov mesta Dunajská Streda, na s. 79 k zápisu pod poradovým číslom 8918, k menu Q. S., rod. č. XXXXXX/XXXX

a pri overovaní pravosti podpisov a totožnosti Q. S., ktorý zomrel dňa 22. januára 2010, využili údaje z falošného občianskeho preukazu č. W., „vydaného“ Okresným riaditeľstvom PZ Galanta 23. mája 2005 na meno Q. S., nar. XX. E. XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XX, ktorý Okresným riaditeľstvom PZ Galanta nebol nikdy vydaný, ktorý v uvedený deň predložili pracovníčkam Mestského úradu Kolárovo a Mestského úradu Dunajská Streda, pričom poplatky za overenie podpisov v oboch prípadoch uhradil obvinený Y. V.,

a následne Y. V. poštou oznámil správcovi dane listom z 19. decembra 2012, doručeným správcovi dane 8. januára 2013, že predal časť spoločnosti E. A., s.r.o. a odstupuje z funkcie konateľa spoločnosti k 19. decembru 2012 a novým konateľom a spoluvlastníkom bude Q. S., bytom XX, S., r. č. XXXXXX/XXXX, číslo OP: W.,

obvinený Y. V. a obvinená G. V. spoločne v mene spoločnosti E. A., s.r.o. vypracovali daňové priznanie k spotrebnej dani z tabakových výrobkov za mesiac december 2012 zo 4. januára 2013, v ktorom deklarovali: uvedenie 99 200 000 ks cigariet do daňového voľného obchodu, minimálnu sadzbu dane 91 € / 1 000 ks cigariet a z nej vypočítanú daňovú povinnosť vo výške 9 027 000 €, údaje o jeho zhotoviteľovi - Q. S., pričom daňové priznanie opatřila vlastnoručne podpisom „S.“ obvinená G. V. a toto bolo poštou doručené správcovi dane 10. januára 2013, spolu so žiadosťou spoločnosti E. A., s.r.o. o splátkový kalendár na daňový nedoplatok vo výške 9 024 200 €, ktorú rovnako opatřila vlastnoručne podpisom „S.“ obvinená G. V., pričom 9. januára 2013 Y. V. z účtu spoločnosti E. A., s.r.o. č. XX XXX XXX/XXXX uhradil časť splatnej dane v sume 3 000 € na účet správcu dane,

čím ukrátili nezaplatením splatnej dane štátny rozpočet Slovenskej republiky o 9 093 640 €.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní a dodatočne, písomným podaním zo 16. mája 2017, odvolanie v neprospech obžalovaných Y. a G. V., a to vo všetkých výrokoch rozsudku, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Odvolanie vo všetkých výrokoch rozsudku, vrátane konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, podal aj obžalovaný Y. V..

Dňa 10. augusta 2017 bolo špecializovanému súdu doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, v rámci ktorého vo vzťahu k obžalovanej V. namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a nedostatočne rozsudok odôvodnil. Poukázal pri tom na fakt, že špecializovaný súd nevysvetlil, ktorú z čítaných výpovedí (tú z 26. júna 2014 alebo z 13. mája 2016) považoval za vierohodnú a príp. z akých dôvodov. V súvislosti so skôr učinenu výpoveďou prokurátor zdôraznil, že obžalovaná V. bola opakovane poučená o svojich právach, okrem iného o práve zvoliť si / ustanoviť obhajcu, resp. nevypovedať v jeho neprítomnosti. Napriek tomuto (viacnásobnému) poučeniu sa rozhodla obhajcu si nezvoliť a ku skutku vypovedať. Po výpovedi nikto, ani obhajca spoluobžalovaného V. JUDr. Adrián Kucek, nenamietal spôsob výsluchu, protokoláciu, nežiadal opravu ani doplnenie zápisnice. Navyše, z obsahového hľadiska bolo priznanie obžalovanej v súlade so závermi znaleckého skúmania a aj jej priznanie k vypísaniu údajov, resp. podpísaniu dokladov bolo učené spontánne. Niet teda dôvodov pochybovať o pravdivosti jej výpovede z 26. júna 2014. Naopak, až jej výpoveď z 13. mája 2016 je treba považovať za účelovú. Ako dôvod zmenenej výpovede totiž obžalovaná V. uviedla, že v tom čase (v čase skôr učinenej výpovede) nemala obhajkyňu, s ktorou by sa mohla poradiť. V tomto smere prokurátor zdôraznil, že obhajkyňa si zvolila už 2. júla 2014, z čoho plynie, že k zmene svojej výpovede pristúpila po takmer dvoch rokoch a až po tom, ako bola upozornená na možnosť preštudovať si vyšetrovací spis.

K tvrdeniam súdu, že ani jeden zo svedkov nevypovedal, že by sa pri kúpe a predaji cigariet alebo pri prevode obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. dostal do kontaktu s obžalovanou V., prokurátor zdôraznil, že toto ani obžaloba netvrdila. V ďalšej časti prokurátor namietal závery súdu ohľadne opoznania Q. S. svedkyňami Mgr. U.U., Ing. U. B. a X. K.. V skutočnosti ani jedna zo svedkýň Q. S. z občianskeho a vodičského preukazu nespoznala. Do pozornosti súdu dal aj to, že tieto svedkyne nespoznali ani muža, ktorého podobizeň bola zaistená pri domovej prehliadke obžalovaného V. a ktorého za „Q. S.“ označil sám obžalovaný V. a svedok W.. Nijako sa súd nezaoberal možnosťou, že motívom zotrávania svedkýň na svojich tvrdeniach mohla byť ochrana ich samotných.

Ďalej prokurátor naznačil, že v prípade osoby „Q. S.“ mohlo ísť o viac osôb, čo dokumentoval celkom zjavnou odlišnosťou podpisov na listinách, ktoré súviseli s prevodom spoločnosti A.S.OKNO s.r.o. v porovnaní s listinami súvisiacimi s prevodom obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. Závery súdu ohľadne použiteľnosti znaleckého posudku KEÚ PZ označil za vytrhnuté z kontextu. Zo znaleckého posudku totiž jednoznačne plynie, že porovnávací materiál bol - v rozsahu sporných podpisov „S.“ vyhovujúci a v prípade zápisov na výdavkových pokladničných dokladoch išlo o čiastočne vyhovujúci porovnávací materiál. Na podklade tohto KEÚ PZ na základe znaleckého skúmania zaujal (tam kde to kvalita porovnávacieho materiálu umožňovala) jednoznačný záver, že predmetné listiny vyhotovila obžalovaná V.. Znalkyňa Mgr. Mária Zelenková nebola oprávnená riešiť úlohy, ktoré jej boli zadávaním určené. Navyše znalkyňa na jednej strane skonštatovala, že by na základe predloženého porovnávacieho materiálu k skúmaniu nepristúpila a na strane druhej, bez vykonania skúmania vyslovila záver, že obžalovanú V. nie je možné bez akýchkoľvek pochybností potvrdiť ako pisateľku. Prokurátor tiež poukázal na správu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj na list riaditeľa KEÚ PZ z 28. apríla 2017, z ktorých sa javí, že to bola práve Mgr. Mária Zelenková, ktorá bola zaujatá. Bez ohľadu na to, ak súd mal pochybnosti o správnosti, úplnosti a jasnosti znaleckého posudku mal podľa § 2 ods. 11 Tr. por. v spojení s § 147 ods. 1 Tr. por. pribrať do konania znalecký ústav. Vo vzťahu k obžalovanému V. prokurátor uviedol, že rozhodnutie o vine a treste je opodstatnené; pri správnom a komplexnom hodnotení dôkazov však bolo treba uznať vinu u oboch obžalovaných v spolupáchateľstve.

S poukazom na tieto skutočnosti prokurátor odvolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 321 ods. 1 písm. b) zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ho v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Dňa 20. septembra 2017 bolo špecializovanému súdu doručené vyjadrenie obžalovaného Y. V., podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Petra Hudeca.

Obžalovaný uviedol, že sa nestotožnil so závermi prokurátora a trval na tom, že skutok sa nemohol stať tak, ako to uvádza obžaloba. Závery znaleckého posudku KEÚ PZ, ktorý stotožnil obžalovanú V. ako osobu, ktorá vyhotovil sporné podpisy, sú nesprávne.

Na podklade týchto skutočností obžalovaný V. navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Dňa 8. septembra 2017 bolo špecializovanému súdu doručené vyjadrenie obžalovanej G. V., podané prostredníctvom jej obhajkyne JUDr. Jany Kocandovej.

Obžalovaná zdôraznila, že pri oboch trestných činoch sa vyžaduje úmysel. Skutočnosť, že v prípravnom konaní zmenila svoju výpoveď, ešte nemožno automaticky vyhodnotiť ako účelové konanie. Poukázala tiež na to, že vyšetrovateľ obžalovanú poučil aj o možnom vzatí do väzby podľa § 71 ods. 1 Tr. por., hoci v danom čase žiaden návrh na vzatie do väzby nebol podaný a poučenie v tomto rozsahu vykonáva sudca pre prípravné konanie. Súhlasila tiež so závermi súdu, že vyšetrovateľ jej nepoložil žiadne doplňujúce otázky, nezisťoval, za akých okolností malo dôjsť k podpisu do osvedčovacích kníh atď. Poukázala aj na závery znaleckého posudku Mgr. Zelenkovej, ako aj na to, že znalkyňa Mgr. Novosádková uviedla, že porovnávací materiál bol len čiastočne vhodný na vzájomné porovnanie. Za vážny nedostatok celého znaleckého dokazovania možno považovať fakt, že znalkyni Mgr. Novosádkovej nebola predložená ani jedna ukážka písma, číslic, resp. vlastných podpisov obžalovanej Pálovicsovej.

S ohľadom na tieto skutočnosti obžalovaná V. navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Dňa 11. septembra 2017 bolo špecializovanému súdu doručené vyjadrenie poškodeného - Colného úradu Bratislava, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s odvolaním prokurátora.

Dňa 20. septembra 2017 bolo špecializovanému súdu doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného Y. V. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Petra Hudeca.

Obžalovaný V. vysvetlil, že v popise skutku absentuje uvedenie skutkových okolností naplňajúcich zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., konkrétne znaku použitia falšovanej verejnej listiny ako pravej. Pripomenul, že podľa obžaloby sa mali obaja obžalovaní dostaviť 3. decembra 2012 na Mestský úrad Kolárovo a 19. decembra 2012 na Mestský úrad Dunajská Streda, pričom obžalovaný V. mal predložiť svoj občiansky preukaz a obžalovaná V. zas falzifikát občianskeho preukazu znejúceho na meno „Q. S.“; obžaloba toto ich konanie kvalifikovala ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. V rozsudku však došlo k úprave skutkovej vety v tom smere, že pri overovaní podpisov a totožnosti osoby Q. S. boli využité údaje z falšovaného občianskeho preukazu. Pre naplnenie zákonných znakov je dôležité aj to, že trestný čin nemohol spáchať ako samostatný páchatel, keďže obžalovaný V. preukazoval svoju totožnosť vlastným dokladom. Pokiaľ nie je zrejmé, kto bol s obžalovaným prítomný pred pracovníkmi mestských úradov, nie je možné obžalovaného V. uznať vinným z tohto trestného činu ako spolupáchateľa, pretože nie je možné urobiť záver, že obžalovaný V. vedel, že osoba predkladá pracovníckam falzifikát občianskeho preukazu a že s touto osobou konal vo vzájomnej súčinnosti.

Vo vzťahu k trestnému činu podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. obžalovaný V. poukázal na to, že prokurátor bol toho názoru, že osoba „Q. S.“ vôbec neexistovala, kým súd dospel k úplne opačným

záverom. Už len tieto rozdiely potvrdzujú, že skutkový stav nebol dostatočne zistený. Pritom osoba „Q. S.“ je rozhodujúca, keďže predovšetkým proti nej malo byť vedené trestné stíhanie. Pri posudzovaní trestno-právnej zodpovednosti obžalovaného V. je dôležité, či tento konal vo vzájomnej súčinnosti s osobou „Q. S.“ alebo či bol po celý čas len jednou z ďalších osôb, ktoré táto osoba klamala. Osoba „Q. S.“ musela existovať, obžalovaný V. nemal žiadne prostriedky, ktoré by mu umožňovali zrealizovať nákup cigariet v tak veľkom objeme. Obžalovaný nebol osobou, ktorá by sama naplánovala a zrealizovala dovoz cigariet z Talianska a ich následný predaj konečným odberateľom. Spoločnosť E. A., s.r.o. nenadobudol obžalovaný so zámerom vyrábať alebo dovážať tabakové výrobky, spoločnosť existovala dlhú dobu predtým a fakticky by sa obžalovaný ani nestal jej spoločníkom a konateľom keby sa svedok M. náhle nerozhodol zo spoločnosti vystúpiť. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by to mal byť práve obžalovaný V., ktorý si peniaze vo výške 10 mil. € utŕžené z predaja cigariet ponechal, obžalovaný nemal vedomosť, že „Q. S.“ vystupuje pod falošnou identitou a že tento má zámer vyhnúť sa zaplateniu spotrebnej dane. Žiadnym spôsobom nie je spochybnené jeho tvrdenie, že sa plne spoľahol na inštrukcie osoby konajúcej ako „Q. S.“; túto verziu nevyklúčujú ani nezrovnalosti v dátumoch listín ohľadne zmien v spoločnosti E. A., s.r.o., ako aj ďalšie úkony, ktoré obžalovaný v mene spoločnosti vykonával po zmene konateľa. V ďalšej časti obžalovaný naznačil, že v súvislosti s prevodom firmy bol len nedostatočne obozretný, a preto pripustil vyodenie zodpovednosti v podobe účasti na trestnom čine „Q. S.“; v takom prípade navrhol, aby odvolací súd uložil podstatne miernejší trest.

V súvislosti s uloženým trestom namietal, že tento by zrejme prichádzal do úvahy, pokiaľ by bol ukladaný skutočnému páchatelovi, ktorý spôsobil nezaplatenie dane, t. j. osobe vystupujúcej pod menom „Q. S.“.

Vo vzťahu ku konaniu, ktoré predchádzalo vyhlásenému rozsudku, poukázal na závery súdu prvého stupňa, ktorý odmietol znovuopoznávanie osoby ako rozporné s § 126 Tr. por., ako aj skutočnosť, že vyšetrovateľ „nemal tlačiť“ na svedkyne a opakovane zdôrazňovať, že orgánom činným v trestnom konaní je známa totožnosť osoby ženského pohlavia, ktorá vyhotovila podpisy. Za otázne však vyhodnotil, prečo súd tieto okolnosti v rozsudku nezohľadnil.

Na podklade uvedeného obžalovaný Pálovics navrhol, aby odvolací súd vo vzťahu k obžalovanému V. v celom rozsahu zrušil a tohto podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby prokurátora oslobodil, eventuálne navrhol, aby ho súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby v tej časti skutku, ktorá naplní právnu kvalifikáciu podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a pri uznaní viny za účasť na zločine podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. rozhodol o uložení trestu vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu s primeranou skúšobnou dobou a zákaze vykonávať funkciu štatutárneho orgánu v obchodných spoločnostiach akéhokoľvek druhu.

K predmetným odvolaniam a vyjadreniam sa žiadna zo strán už ďalej nevyjadrila.

Dňa 17. októbra 2017 bolo odvolanie prokurátora a obžalovaného V. spolu s kompletným spisovým materiálom riadne predložené na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Následne najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor, ako aj obžalovaný V. podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovaného Y. V. sú čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o otázku viny obžalovaného V., odvolací súd sa stotožnil s podrobne rozvedenými úvahami súdu prvého stupňa, ktorý správne poukázal na to, že obžalovaný V. ešte pred spáchaním skutku - na jar 2012 previedol svoju spoločnosť U. s.r.o., IČO: XX XXX XXX na „Q. S.“, ktorý bol už v tom čase mŕtvy. Aj pri tomto prevode bol na Notárskom úrade JUDr. Márie Nagyovej použitý identický

občiansky preukaz W., ktorý bol neskôr použitý na spáchanie prejednávanej trestnej činnosti (s. 35 ods. 2). Súd tiež správne ustálil, že obžalovaný V. od 4. apríla 2012 nahradil svedka A.F. na pozícii jediného konateľa a spoločníka spoločnosti E. A., s.r.o. (s. 36 ods. 4), firmu kompletne prevzal a ako jej konateľ aj vystupoval navonok - pred účtovníčkou Q. T., pred prenajímateľom skladových priestorov - V. Q., pred talianskymi dodávateľmi - spoločnosťou YESMOKE TOBACO atď. (s. 39 ods. 4, s. 41 ods. 3). Z colného úradu si 15. júna 2012 vyžiadal odberný poukaz na 5 mil. ks kontrolných známok (s. 43 ods. 3) a v Taliansku dohodol nákup 99 mil. ks (4,96 mil. spotrebiteľských balení) cigariet. Tieto cigarety boli v období od 5. do 20. decembra 2012 reálne dovezené do colného skladu v Malackách (s. 39 ods. 2), pričom predmetnú dodávku obžalovaný uhradil siedmimi bankovými prevodmi z účtu spoločnosti E. A., s.r.o. (s. 39 ods. 3, ods. 6). Takto zakúpené cigarety následne obžalovaný V. v colnom sklade v Malackách odpredal J. Y. a spoločnosti V. I. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, v mene ktorej konal D. G. (s. 40 ods. 5 - 41 ods. 1). Priamo v colnom sklade vyhotovil faktúry, dodacie listy a v hotovosti od kupujúcich prevzal 10 026 000 € (s. 48 ods. 1).

Vo vzťahu k ďalšiemu jeho konaniu však špecializovaný súd skonštatoval, že ostáva nezodpovedané, prečo Vyhlásenie „Q. S.“ ako nadobúdateľa obchodného podielu spoločnosti E. A., s.r.o. je datované k 3. decembru 2012, keď až 19. decembra 2012 obžalovaný V. na „Q. S.“ previedol časť obchodného podielu (s. 44 ods. 3), resp. prečo „Q. S.“ 3. decembra 2012 „zbytočne“ splnomocnil Y. V. (v tom čase ešte stále konateľa spoločnosti E. A., s.r.o.) na prijatie a vyskladnenie cigariet z Talianska (s. 47 ods. 3).

K tomuto odvolací súd upozorňuje, že 3. decembra 2012 bol na MsÚ Kolárovo okrem spomínaného vyhlásenia a splnomocnenia overených podstatne viac písomností. Okrem iných boli overené podpisy na Návrhu na zápis do obchodného registra E. A., s.r.o. a na Zmluve o prevode obchodného podielu (zv. II, č. l. 619 - 621). Z týchto listín, ale aj ostatných ďalej rozobraných časových súvislostí je podľa mienky odvolacieho súdu úplne evidentné, že pôvodným zámerom obžalovaného V. bolo preniesť zodpovednosť v spoločnosti E. A., s.r.o. ešte pred vyskladnením cigariet dovezených z Talianska. Laicky povedané, obžalovaný V. chcel „vycúvať“ z firmy ešte predtým, ako vznikne spoločnosti daňová povinnosť po uvedení cigariet do voľného obehu. To, z akého dôvodu sa tento zámer napokon nepodarilo zrealizovať nie je jasné, nepochybne však k identickému pokusu došlo na podklade neskorších právnych úkonov overených (prevažne) 19. decembra 2012 na MsÚ Dunajská Streda.

Ako teda bolo povedané, 19. decembra 2012 sa obžalovaný pokúsil „Q. S.“ menovať do funkcie konateľa spoločnosti E. A., s.r.o. a previesť na neho aj tretinu obchodného podielu (pozn. tento pokus bol neúspešný, nakoľko Okresný súd Bratislava I na základe informácie z Colného úradu Bratislava návrh na zmenu údajov v obchodnom registri 22. januára 2013 zamietol) (s. 44 ods. 2). Medzičasom obžalovaný V. vyhotovenými listinami deklaroval, že „Q. S.“ odovzdal kompletné účtovníctvo, celú finančnú hotovosť (vo výške 10 026 000 €) a registračnú pokladňu spoločnosti E. A., s.r.o. I napriek tomu to bol práve obžalovaný, kto konečným odberateľom - sčasti aj po „odovzdaní firmy“, predával zakúpené cigarety (s. 47 ods. 3, s. 48 ods. 1). Následne obžalovaný za spoločnosť E. A., s.r.o. podal daňové priznanie (už podpísané „Q. S.“), podľa ktorého spoločnosť ešte v decembri 2012 vyskladnila celých 4,96 mil. spotrebiteľských balení cigariet, v dôsledku čoho jej vznikla vlastná daňová povinnosť vo výške 9 027 200 € (pozn. výška daňovej povinnosti bola nesprávne vypočítaná; správna výška mala byť 9 096 640 €), Žiadosťou zo 7. januára 2013 (opäť podpísanou „Q. S.“) požiadal colný úrad o splátkový kalendár (s. 43 ods. 2) a neskôr uhradil 3 000 € z celkovej výšky daňovej pohľadávky (s. 45 ods. 3).

Na základe týchto časových súvislostí a postupnosti jednotlivých krokov sa aj odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade išlo zo strany obžalovaného V. (a ako uvedieme nižšie, pravdepodobne aj ďalších osôb) od začiatku o konanie vedomé, úmyselné a veľmi dobre premyslené. Pokiaľ ide o jeho obhajobu, podľa ktorej bol osobou, ktorá sa vydávala za Q. S. zneužitý, ani najvyšší súd jej neuveril. Okrem odôvodnenia súdu prvého stupňa, na ktoré odvolací súd v tomto smere v celom rozsahu odkazuje (napr. 45 ods. 1 - 3), si dovoľuje uviesť, že žiaden „Q. S.“ - podnikateľ, s ktorým sa mal obžalovaný V. stretávať a spolupracovať pri nákupe a predaji cigariet, nikdy neexistoval.

O formulovanom závere nasvedčujú negatívne výsledky pátrania (zv. III, č. I. 1035 - 1036, 1104 - 1108), ale aj rozporuplné výpovede tých, ktorí s ním mali prísť do styku. Napríklad obžalovaný V. (po tom, ako ho prokurátor upozornil na údajný dátum narodenia „Q. S.“) až na hlavnom pojednávaní pripustil, že mohol mať aj 58 rokov, hoci dovtedy ho opisoval ako mladého, vždy dobre vyzerajúceho muža vo veku asi 40 rokov (zv. V, č. I. 1528). Svedok W. zas tvrdil, že „Q. S.“ bol prítomný pri vyskladiňovaní tovaru konečným odberateľom; túto okolnosť však koneční odberatelia - svedkovia Y. a G. popreli. Podľa obžalovanej V. ju mal tiež W. žiadať, aby pred vyšetrovateľmi potvrdila, že „Q. S.“ bol v predajni U. s.r.o., hoci ona ho nikdy nestretla. W. tiež tvrdil, že M. do spoločnosti E. A., s.r.o. vybavil „Q. S.“, hoci sám M., ktorý zjavne s prejednávanou trestnou činnosťou nemal nič spoločné, poprel akýkoľvek kontakt s touto osobou (zv. IV, č. I. 1123 - 1127, zv. V, č. I. 1575 - 1578). A napokon obžalovanej V. sa mal svedok W. priznať, že „majú občiansky preukaz mŕtveho Q. S. a našli muža s výzorom podobným mŕtveму S. a s týmto mužom podľa potreby Y. chodil na rôzne úrady overovať nejaké listiny“ (pozn. obžalovaná V. túto časť svojej výpovede nikdy neodvolala) (zv. III, č. I. 847 - 857). Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď J. Y., ktorý taktiež potvrdil, že sa s osobou „Q. S.“ stretol, túto súd s ohľadom na popísané okolnosti takéto stretnutia, nepovažoval za presvedčivú. Y. mal totiž „S.“ stretnúť náhodou v Parndorfe a hoci sa predtým nepoznali, „S.“ svedka zastavil, pozval ho na kávu a rozhovoril sa mu o možnosti nakúpiť cigarety za niekoľko miliónov eur (zv. III, č. I. 903 - 912). V tomto smere nie je bez zaujímavosti, že po spáchaní prejednávaneho skutku - v septembri 2013 sa obžalovaný V. dopustil dopravnej nehody, pri ktorej značne poškodil osobné motorové vozidlo zn. BMW, EČ: O., ktoré v danom čase (V.) riadil a ktorého majiteľom bol práve svedok Y. Svedok sa však k trestnému stíhaniu obžalovaného nepripojil a náhradu škody (vo výške cca 12 000 €) si voči nemu neuplatnil (sp. zn. 11 T 131/2013, č. I. 54, 104).

Vyššie uvedené skutočnosti naznačujú, že osoba „Q. S.“ - podnikateľa, ktorý oklamal niekoľko pracovníkov mestských úradov a dlhodobo šikovne skrýval svoju identitu aj pred najbližšími obchodnými partnermi, nikdy neexistovala. Z uvedeného samozrejme nemožno vyvodiť, že by celú trestnú činnosť spáchal obžalovaný V., lež túto osobu (ktorá mala dostatok finančných prostriedkov na nákup cigariet z Talianska, skúsenosti s colným konaním a vôbec celkové podmienky pre jej spáchanie) bolo treba hľadať inde, možno medzi inými v prípade zainteresovanými osobami. V každom prípade, už prokurátor v záverečnej reči (zv. V, č. I. 1708), ale aj špecializovaný súd v napadnutom rozsudku (s. 46 ods. 3, s. 49 ods. 4) naznačili, že na trestnej činnosti sa veľmi pravdepodobne podieľali aj iné osoby. Z uvedeného je potom o to nepochopiteľnejšie, prečo minimálne u svedka I. W. orgány činné v trestnom konaní nepostupovali podľa § 199 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Bol to predsa svedok W., ktorý mal sprostredkovať prácu svedkovi M. a neskôr aj obžalovanému V., bol to svedok W., ktorý mal byť prítomný pri „stretnutiach“ obžalovaného V. s „Q. S.“, bol to on, kto mal obžalovaného V. sprevádzať pri preberaní finančných prostriedkov v Maďarsku, on mal byť pri nákupe cigariet koncovými odberateľmi - svedkami Y. a G., on mal obžalovanej V. priniesť finančné prostriedky pre obžalovaného Pálovicsa, v tom čase sa nachádzajúceho v Dominikánskej republike, on mal obžalovaného V. varovať, aby sa nevracal na Slovensko, keďže „po ňom ide colný úrad a kriminálka“, on mu pomohol získať byt v Budapešti, kde sa niekoľko mesiacov ukrýval, on s obžalovaným V. si u obžalovanej V. zisťoval, čo konkrétne sa jej vyšetrovateľ vypytoval a s obžalovaným V. dohadoval, akým spôsobom vypovedať, on sa jej mal priznať, že majú zneužívať identitu mŕtveho Q. S., resp. ju neskôr navádzať, aby pred orgánmi činnými v trestnom konaní potvrdila, že „Q. S.“ sa mal zastaviť v predajni U. s.r.o. Pritom celú túto aktivitu svedok W. kamufloval absolútne nedôveryhodnou verziou o tom, že „Q. S.“ ho mal mandátnou zmluvou z 5. marca 2012 (pozn. zmluva mala byť síce vyhotovená 30. januára 2012, podľa osvedčovacej doložky však bola oboma zmluvnými stranami podpísaná až 5. marca 2012) splnomocniť na vyhládanie vhodnej spoločnosti, ktorá prevádzkuje daňový sklad.

Odhliadnuc od uvedeného, odvolací súd je na rozdiel od obžalovaného V. toho názoru, že otázka ne / existencie „Q. S.“ a jeho prípadnej účasti na trestnej činnosti, nie je pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného V. podstatná. Z vykonaného dokazovania bolo totiž bez akýchkoľvek pochybností

preukázané, že skutok (tak ako je upravený v skutkovej vete) sa stal, má znaky trestných činov a spáchal ho obžalovaný V., ktorý pri ňom konal v priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.). K otázke predkladania falšovaného občianskeho preukazu „Q. S.“ odvolací súd na podklade doplneného dokazovania upravil skutkovú vetu tak, aby zodpovedala právnej kvalifikácii skutku podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. Z vykonaného dokazovania totiž jednoznačne vyplynulo, že v danej veci nedošlo len k „využitíu údajov z falšovaného občianskeho preukazu“, ale tento (občiansky preukaz) bol inou, doposiaľ neustálenou osobou, avšak s vedomím obžalovaného V. predložený ako pravý.

K právnomu posúdeniu skutku odvolací súd nemal žiadne výhrady. Len po spomínanej úprave skutkovej vety upresnil, že v prípade konania obžalovaného V. právne kvalifikovaného ako zločin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., išlo o spoločné konanie s inou osobou, tzn. spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výroky o treste, súd prvého stupňa správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich (§ 36 písm. j) Tr. zák.) a pritŕžujúcich okolností (§ 37 písm. h) Tr. zák.) ako vyrovnaný (§ 38 ods. 2 Tr. zák.) a správne tiež ustálil, že došlo k vysokému úniku na dani, ktorý takmer 70 násobne prevyšoval hodnotu škody veľkého rozsahu (s. 51 ods. 2). Odvolací súd však prihliadol na tú okolnosť, že v tomto prípade obžalovaný V. nebol tzv. spiritus rector trestnej činnosti, nie on celý systém úniku na dani vymyslel, nemalé finančné prostriedky (súvisiace s legálnym nákupom cigariet v Taliansku) obstaral atď. Na tejto trestnej činnosti inej osoby (príp. iných osôb) sa v určitej miere podieľal a jej identitu po celý priebeh trestného konania nepochopiteľne chránil. Z vykonaného dokazovania skôr vyplýva, že obžalovaný bol na spáchanie trestnej činnosti zneužitý, aj keď s jeho súhlasom. Z tohto dôvodu považoval odvolací súd výrok o treste uložený pri hornej hranici trestnej sadzby za neprimerane prísny a tento mu primerane zmiernil, ponechal pritom výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (viď § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.) nezmenený, keďže je zákonný a spravodlivý.

Najvyšší súd tiež opravil formálne pochybenie špecializovaného súdu, ktorý pri ukladaní trestu zákazu činnosti postupoval podľa § 61 ods. 6 Tr. zák., hoci správne mal trest ukladať podľa § 61 ods. 5 Tr. zák. (v znení zákona č. 246/2012 Z. z. účinného od 1. októbra 2012). V ostatnom však takto uložený trest, vrátane právnych úvah týkajúcich sa nemožnosti aplikácie § 287 ods. 1 Tr. por. o náhrade škody na prípady daňových pohľadávok považoval za zákonné a správne.

Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti u obžalovanej V., odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Proti obžalovanej mala obžaloba od začiatku len dva usvedčujúce dôkazy, a to znalecký posudok KEÚ PZ z 2. júna 2014 (zv. I., č. I. 249) a jej vlastné priznanie z 27. júna 2014 (zv. III, č. I. 848). O dôkaznej hodnote znaleckého posudku odvolací súd nemal vážnejšie pochybnosti. Ako na to správne poukázal prokurátor, pri tých listinách, kde to kvalita porovnávacieho materiálu umožňovala, bol záver skúmania stanovený jednoznačne (listiny podpísala obžalovaná V.) a naopak, pri tých kde tomu tak nebolo, bol záver skúmania formulovaný ako pravdepodobný (vyhotovil ich totožný pisateľ, pravdepodobne obžalovaná V.), príp. nebol formulovaný žiaden relevantný záver (zv. I, č. I. 253 - 254, 268, 278, 279). Na druhej strane, je tiež pravdou, že znalkyňa Mgr. Novosádová pri porovnaní podpisov vyhotovených kurzívnym písmom k priezvisku „S.“ skonštatovala existenciu rozdielnych znakov bez toho, aby tieto v posudku zobrazila, resp. rozdielne znaky vysvetlila variabilitou písma, hoci táto ani (pravdepodobne) nebola osobitne skúmaná (zv. I, č. I. 260). I napriek týmto nejasnostiam, berúc tiež do úvahy možnú zaujatosť Mgr. Zelenkovej (zv. IV, č. I. 1383), ktorá vo svojom odbornom stanovisku č. 18/2015 evidentne odpovedala na otázky, ktoré jej neprislúchali (zv. V, č. I. 1617), ale predovšetkým majú na zreteli, že nové znalecké dokazovanie by nebolo spôsobilé odstrániť nižšie popísané pochybnosti ohľadne okolností, za ktorých malo dôjsť k vyhotovovaniu sporných podpisov, najvyšší súd nepovažoval za potrebné postupovať podľa § 146 Tr. por.

Spomínané pochybnosti plynú zo skutočnosti, že vo svojej výpovedi z 27. júna 2014 obžalovaná V. priznala len to, že predložené príjmové a výdavkové pokladničné doklady vypísala na požiadanie svojho brata a rovnako na jeho požiadanie podpísala aj listiny, ktorými malo dôjsť k zmene právnej zodpovednosti za priznanú spotrebnú daň na mŕtvu osobu Q. S. (zv. III, č. I. 855 - 856) (pozn. neušlo pozornosti súdu, že výpoveď obžalovanej sa netýkala listiny - Žiadosť o splátkový kalendár zo 7. januára 2013, hoci aj v prípade tohto dokumentu znalecký posudok jednoznačne uzavrel, že ho podpísala obžalovaná (zv. I, č. I. 279). Žiadne ďalšie skutočnosti (napr. kedy a kde mala obžalovaná sporné listiny vypísať, resp. podpísať, či jej tieto listiny niekto priniesol alebo si ich obstarala sama, či sa tak stalo v prítomnosti niekoho iného alebo osamote atď.) však obžalovaná V. nevysvetlila a vyšetrovateľ ich ani dopĺňujúcimi otázkami nezisťoval. Vyšetrovateľ tiež neodstraňoval rozpory v jej výpovedi, keď táto sa na jednej strane priznávala k podpisovaniu sporných listín z 3. a 19. decembra 2012 (pozn. dátumy overenia podpisov na listinách boli z osvedčovacích kníh mesta Kolárovo a Dunajská Streda známe) a na strane druhej tvrdila, že o zneužívaní identity osoby Q. S. sa dozvedela až po tom, ako jej to na jeseň 2013 prezradil svedok W. (zv. III, č. I. 853). Zjednodušene povedané, orgány činné v trestnom konaní sa vo vzťahu k obžalovanej V. uspokojili so závermi znaleckého posudku a naň nadväzujúcou dozrávajúcou výpoveďou a žiadne ďalšie úkony, ktorými by túto jej výpoveď objektivizovali, nevykonali. I keď teda najvyšší súd mohol mať a aj mal pochybnosti o dôvodoch a motívoch zmeny výpovede obžalovanej V. z 13. mája 2016 (zv. IV, č. I. 1446) (ku ktorej pristúpila až s odstupom takmer dvoch rokov od učinenia prvej výpovede, dávno po tom, ako si zvolila obhajkyňu a až po tom, ako si preštudovala vyšetrovací spis), faktom je, že v dôsledku takto zmenenej výpovede sa obžaloba dostala do dôkaznej núdze.

Zamestnankyne MsÚ Kolárovo a MsÚ Dunajská Streda svedkyne X. K., Mgr. U.U. a Ing. U. B. totiž jednoznačne a kontinuálne vyvracali tvrdenia obžaloby o účasti obžalovanej V. na trestnej činnosti, keď napriek opakovaným poučeniam o hrozbe trestného stíhania pre krivú výpoveď a krivú prisahu podľa § 346 Tr. zák., tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, trvali na tom, že na úrady sa v súvislosti s overovaním podpisov okrem obžalovaného V. dostavil muž a nie žena (zv. III, č. I. 873, 883, 894). Ani tieto výpovede orgány činné v trestnom konaní bližšie neskúmali a svedkyne nevypočuli k ich vzťahu k obžalovaným, resp. svedkom W., Y. a G.. Nezisťovali ani rodinné, ne / priateľské alebo majetkové väzby alebo akékoľvek iné skutočnosti, ktoré by motiváciu ich tvrdení mohli objasniť a namiesto toho bez ďalšieho naznačili, že svedkyne klamú.

Pritom odvolací súd sám postupom podľa § 295 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 11 Tr. por. a § 269 Tr. por. získal určité indície, nepriame dôkazy, ktoré minimálne vo vzťahu k svedkyni X. K. spochybňujú záver súdu o absencii akýchkoľvek skutočností, ktoré by znížovali jej vierohodnosť (s. 53 ods. 3). Vykonaným dokazovaním sa podarilo preukázať, že svedkyňa pochádza a žije v obci G. R., kde má trvalý pobyt aj svedok D. G. (pozn. v tomto smere odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že jeho svedeckú výpoveď ohľadne spôsobu získania finančných prostriedkov na nákup cigariet, ako aj ich samotného nákupu považuje len za ťažko uveriteľnú), s ktorým je cez svoju manželku vzdialená príbuzná.

O obžalovanej V. sa vyjadrila, že na úrade mala pracovať (viď sp. zn. 11 T 30/2016, č. I. 10, 23, 224). Nie nepodstatnou je tiež skutonosť, že v čase spáchania skutku mala spoločnosť V. I., s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, ktorej jedinou konateľkou a spoločníčkou bola obžalovaná V. dodávať MsÚ Kolárovo plastové okná. A hoci uvedené skutočnosti prehlbujú podozrenia voči obžalovanej V. (a sekundárne aj voči svedkyni K.), samé o sebe nie sú tak závažného charakteru, že by boli spôsobilé privodiť pochybnosti o správnosti skutkových záverov napadnutého rozsudku (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.) a už vôbec nie odlišné rozhodnutie vo veci (§ 322 ods. 4 písm. a) Tr. por.).

Ako bolo viackrát povedané, je tomu tak preto, lebo orgány činné v trestnom konaní nevykonávali ďalšie dokazovanie, ktorým by okolnosti spáchaného skutku bližšie objasnili. Zo spisového materiálu napríklad nevyplýva, či sa orgány činné v trestnom konaní usilovali zamerať polohu mobilného telefónu obžalovanej V., hoci tak 3., ako aj 19. decembra 2012 uskutočnila niekoľko telefonických hovorov (príloha č. 1). Nie je tiež zrejmé, či sa príslušné orgány snažili získať kamerové záznamy z mestských

úradov, resp. z centra Kolárova a Dunajskej Stredy alebo aspoň (za účelom presného určenia času, v akom malo dôjsť k overovaniu sporných listín) prevádzkové údaje uchované v počítačových systémoch na pracovných počítačoch X. K. a Mgr. U.U.. Podľa mienky odvolacieho súdu, neboli tiež vypočutí všetci dostupní svedkovia, napr. pokladníčky na MsÚ Kolárovo a MsÚ Dunajská Streda, u ktorých mali byť zaplatené správne poplatky, príp. iní zamestnanci mestských úradov (pracovníci recepcie / informácií, bezpečnostnej služby atď.). Odvolací súd pripomína, že hlavne Kolárovo je malé mesto, v ktorom takpovediac „každý každého pozná“ a vôbec nie je vylúčené, že by si niekto na ne / prítomnosť obžalovanej V. v čase spáchania skutku spomenul.

O pasivite orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k tejto vetve vyšetrovania svedčí aj to, že podnet vyšetrovateľa Kriminálnemu úradu Finančnej správy SR (ďalej len „KÚFS“) z 21. apríla 2015 na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia podľa § 199 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pracovníčkou MsÚ Dunajská Streda Mgr. U.U. bol uznesením vyšetrovateľa OR PZ Dunajská Streda z 21. mája 2015, ČVS: ORP-251/1-VYS-DS-2015, podľa § 197 ods. 2 Tr. por. odmietnutý ex cathedra. Takáto (ne)aktivita vyšetrovacích orgánov je o to zarážajúcejšia, že v tejto konkrétnej veci poškodený správca dane reagoval prakticky okamžite a už v januári 2013 KÚFS doručil kvalifikované trestné oznámenie, z ktorého boli všetky dôležité skutočnosti známe (zv. I, č. I. 1).

S vyššie uvedeným súvisia aj okolnosti overovania podpisov pri prevode spoločnosti U. s.r.o., resp. pri uzatváraní mandátnej zmluvy z 5. marca 2012, pri ktorých bola po prvýkrát zneužitá identita nebohého Q. S.. Aj v týchto prípadoch podpisy (samostatne) overovali dve pracovníčky notárskeho úradu I. J. a Q. W. a aj vtedy svedkyňa J. jednoznačne uviedla, že sa k nej dostavili dvaja muži (pozn. svedkyňu W. orgány činné v trestnom konaní ani nepovažovali za potrebné vypočuť). Neprekvapí, že aj v prípade úkonov z 5. marca 2012 bolo trestné stíhanie bez akéhokoľvek ďalšieho dokazovania pre podozrenie z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. podľa § 228 ods. 1 Tr. por. prerušené (pozn. trestné stíhanie pre podozrenie podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. voči spomínaným pracovníckam notárskeho úradu ani nebolo vedené).

Rezumujúc uvedené, celkovo päť pracovníčok na troch rôznych miestach, v odlišnom čase a (snáď s výnimkou svedkyne X. K.) bez toho, aby medzi nimi navzájom alebo osobami obžalovaných existovalo akékoľvek vzájomné prepojenie, trvá na tom, že v súvislosti s overením podpisov „Q. S.“ sa pred nich dostavil muž. Tieto tvrdenia sa orgánom činným v trestnom konaní ani v najmenšom nepodarilo vyvrátiť. Naopak, ak sa orgány činné v trestnom konaní v prípade svedkýň J. a W. vôbec nezaoberali podozrením z trestnej činnosti a v prípade svedkyne Mgr. B. zas ustálili, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania, potom ťažko možno v prípade „zrkadlového“ skutku obžalovanej V., za takmer identickej dôkaznej situácie ustáliť, že sa ho bez akýchkoľvek pochybností dopustila.

Na záver odvolací súd uvádza, že mu nebolo zrejmé (a vysvetlenie neponúkol ani prokurátor), prečo by mal obžalovaný Viadať svoju sestru, aby sa podpísala na sporné listiny a do osvedčovacích kníh na mestských úradoch, ak už na jar 2012 mal k dispozícii osobu, ktorá sa za Q. S. opakovane úspešne vydávala. Vychádzajúc z týchto skutočností mal najvyšší súd vážne pochybnosti o vine obžalovanej V., a preto v zmysle zásady „in dubio pro reo“ rozhodol tak, že odvolanie prokurátora v tejto časti podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na základe týchto skutočností rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.